

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vitis Aqvilonia seu Vitæ Sanctorvm Qvi Scandinaviam
Magnam Arctoi Orbis Peninsvlam Ac præsertim Regna
Gothorum Sueonumq[ue] olim rebus gestis illustrarunt**

Vastovius, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.XXIII.

In Vitem Aqviloniam Reverendi Domini Joannis Vastovii Gothi Proton.
Apost. Canonici Varmiensis, Bibliothecarij, & Sacellani Regij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38534

IN VITEM A QVILONIAM

REVERENDI DOMINI JOANNIS VASTOVII
GOTHI PROTON. APOST. CANONICI VARMENSIS,
Bibliothecarij, & Sacellani Regij.

PANDE domos Superum, magnique theatra Tonantis,
Et Diuum sanctas aperi noua Gloria sedes,
Quà numeroſa luis cœlorum præmia signis
Plena coronatis implent conuexa trophyis.
An tecum æthereas vidit VASTOVIS arcēs,
Vt cœli dispenset opes? patriæque reducat
Quod cœlo dederat? quām laeto sidera fastu
Jam nostro gaudent ſcēle ostentare stupori
Et consanguineo commercia reddere mundo!
Quò feror? & magni præcurrēns gaudia voti
Natalis moueo tacitè miracula terræ,
Prīca quibus sanctos attollit SVECIA vultus?
O quantos cerno terræ, pelagiique labores!

Primus inexpertum velis audacibus æquor
Inuasit Graia molitor puppis Iafon,
Immensique volans per inhospita regna profundi
Calcauit magnis animosa pericula fatis.
Mox fama, & similes circumdata fabula plausus
Monſtrosam nauem mendacibus intulit astris.

Fama redi, laetoque moras euecta volatu
Aligeras attolle vias; tibi cuncta ſereni
Penna vacet; tibi totus eat cum nubibus aether;
Omnes pande ſinus, & mille per aera traectus,
Mille ſonos: ficti ſed nulla licentia monſtri
Audeat innocua partem deprendere vocis.
Qualem te ſuperis fas eft placuisse per auras,
Perque domos ventorum altè, per nubila vade.
Nunc primum inſolitis transmissum flatibus æquor,
Arctoique vehes diſcrimen nobile Ponti,
Nunc demum veras tolles ad ſidera naues.

Secula grandaeui alibi ſuccesſibus octo,
Jam CHRISTO multus circum numerauerat orbis,
Cum ſepta Oceano, vallataque frigore toto
Circumfuſa hyemis feritas, geminaque furebat
Nocte Superftitio, quà feflo SVECIA cœlo

Aſpicit

Ottavo à Chri-
ſti nativitate
ſeculo primum
religio Chri-
ſtiana Sueciam
intravit.

Aspicit extremo luctantes orbe Triones,
S V E C I A inexplicitis animos oppressa tenebris,
Luce, Deoque procul, sœua sub nube malorum.
Necdum illic nomen, portumque, aut littus habebat
Relligio, nec fama rudes tentauerat aures.

Primus in ignotas ventis felicibus oras
Attonitum transuersus iter, diraque rigentes
Tempestate vias, peioresque æquore fluctus
HERBERTVS Stygiæ impavidum caput obtulit iræ,
Infestosque Deos, & fulmina prima subiuit.
Ire per hæc rigidæ iuuat in confinia noctis,
Oppositamque hyemem: non mollius alper adiri
Dignus erat Boreas, gelidi pars ultima mundi.

Quo properas HERBERTE, crucem signatus apertam,
Legibus inuisam patriis, studiisque Deorum?
Heu quantum prisca sœuas in origine gentes
Atque suo duram deprendes sanguine stirpem!
Vnde graui quondam tempestas bellica mole
Effudit Gothicō torrentes fulmine clades,
Quosque tulit longæ strages cognomine barbæ.
Aspice, quanta parat suspectis surgere terris
Irarum nubes? quanta se mole minatur
Par operi rabies! pariter terraque, marique,
Aut quacunque venis, maria inuia & inuia tellus
Obiicient gelido quicquid Natura sub axe
Hyberno armauit cœlo; quod desuper Vrfa
Sparsura in terras, vicino comminus angui
Per nubes aufert, & nullis eluit vndis;
Luna quod algentes immensa nocte per umbras
Aut raptum Boreas sœuis animauit ab astris;
Iam fidus glaciale Poli, plenoque Bootes
Axe vomens nymphos, & Ponti vasta gelati
Surget hyems, canisque diem violata pruinis
Æquæuo cum monte niues, & clade paratos
Terrarum, cœlique metu seruire furores,
Cumque suis totum terroribus erigeret annum.
Forsitan, & optato cum stringes litora visu,
Fessaque vicina languescent carbasa terra,
Iam de rupe S V E O non frustra conscius alta,
Quid peregrina ferant subeuntis vela carinæ,
Cantatas rapiet patrijs è cautibus auras,

Primus intulit
Herbertus.

Adhuc ars Ma-
gica pafim vi-
gebat in Sue-
cia.

):( ):(3

Carmi-

*Vibſala Deo-
rum & Regum
in Suecia fedes.*

*Primi religio-
ni Christiana
in Suecia con-
ditores exterriti
fuerunt.
Poppe Episco-
pus Slefjucen-
sis candens fer-
rum nudam ma-
nugestat, deinceps
de caratā ve-
stem, subiecto
igne, induit.
S. Angarius
sortis iactu cō-
tra Idola vi-
ctor, templum
Birca in Suecia
extraxit.
Quidam Ido-
lorum sacerdos
intersacra ex-
cavatus, Chri-
sto credens vi-
fui refutatur.*

Carminibusque suo diuellet ab æthere ventos,
Miscebitque diem tenebris, noctemque procellis,
Et iam damnatos cœlum turbare fragores
Iniciet mundo, sauumque tumentibus vndis.
Et pelago terras simul auferet, æthera terris.
Sed pacem facilis præstent mortalia vultu;
An credis cessare Deos? perituraque monstra?
Et iurata suas defendere Numina terras?
Attonitos video procul exululare furores
Templa simul, montesque iugis immane gementes,
Et nemora, & silvas, & amica silentia lucos
Quærere venturis æquales cladibus iras.
Sæuior ante alias princi caput V B S A L A ritus,
Prisca Deum sedes, Boreæ quæ maxima regnis
Relligione loci, fanoque superba vetusto
Vota regit S V E O N V M, Regumq; meretur honores,
Et patrios cultus primævis approbat aris.
Iamque palam trepidos ad publica fata tumultus
In sua templa vocat, maiestatemque Deorum
Vndique suprême vocat in discrimina pugnæ.
Sed C H R I S T O melior fiducia nixa magistro
Æqua suis gaudet depensa pericula cœptis,
Perque simul populos, terraisque Vrbesque frequentes,
Perque nouos vadens immani mole timores,
Intrat sponte minas, & apertas occupat iras.
Nec mora: iam toruæ passim inclemensia terræ,
Et tanto seſe stupor admiratur in hoste;
Iam duras sermo nondum benè cognitus aures,
Et placido rigidas expugnat robore mentes.
Succedunt dictis plusquam mortalia facta,
Et patriis maiora Diis, æuoque priore.
Hic vltro manibus ferratos induit ignes,
Et nudos piccis circumdatus æstibus artus,
Illæſo monstrat lucentes corpore flamas
Ille Diis fortē trifido poscentibus ore
Vicit forte Deos, atque ora loquacia clausit.
Quid memorem raptæ dispendia nubila lucis,
Cum stata sacra Diis prisca de more sacerdos,
Et iussos aris supplex maſtaret honores?
Hoc solum potuere Dii, deceptaque vota.
Non illum potuere Dii, non publica yota

Exuere

Exuere heu tenebris, & primæ reddere luci;
Ait ubi monstrato permisit pectora CHRISTO,
Continuò nox atra fugit, fugiuntque tenebrae.
Non timuit posthac duros animare labores
Religio, lœuæ pulsæ caligine noctis.
Crebra licet refugæ nutet constantia plebis,
Aut vulgifuriis impar fiducia Regum
Ambiguos animos alternaque pectora verset,
Inconclusa fides magnis successibus ibat,
Donec cuncta trahens Arctoi robora mundi
Deceptum totis erroribus exuit æuum.
Sola diu fados defenderat VESALA cultus,
Regia cum timide CHRISTVM confessæ potestas
Ancipites induita moras, pugnaret vtrinque
In fido diuisa metu, nè fracta Deorum
Publica maiestas, celebrisq; iniuria sedis,
Cruda laborantis raperent momenta salutis.
Aurato stabant illic tria numina templo
Augustâ veterum formidine culta parentum.
Iupiter in medio, Boreæ vocat incola THORVM:
Dexter OTHINVS opes, & bell'i fata ministrat:
Læuum FRIGGA latus, placidis Dea vultibus ambit.
Præcipiuus cultu THORVS, mensimque diemque,
Et Gothicos proprio signauit nomine fastos.
Illum lumina penes Diuumque, hominumque potestas:
Gemmis excelsum capit is decus ardet, & auro;
Auro sceptr'a micant magnæ gestamina dextræ.
Bissex argenti perfusa lumine stelle,
Signiferum totidem simulabant ignibus orbem,
Hinc atque hinc nubes, ruptaque tonitrua nube,
Fulguraque, & trifidas iaculantia fulmina flamas,
Et nebulæ, nymbiisque furens comitantibus imber,
Et ventus pelagi metus, indutusque procellam
Turbo, nec immenso tempestas lassa profundo,
Hybernæque niues, & torto verbere grando,
Et glacies immota gelu, gelidæque pruina
Noctis, & alternos rapientia frigora menses.
Frigore canet Hyems, Ver floribus, ignibus Æstas,
Fructibus Autumnus, Naturaque tota ministrat.
Plurima maiestas, & nobilis vndique terror
Conspicua THORVM populis ostendit ab arce.

Reges Suecia
quidam erga
religionem am-
bigui: quidam
plebem aduer-
sam habuere.

Stenillus Rex
Sueciae. Adal-
uardum à de-
structione Ida-
lorum auerit
maioris dam-
ni periculo.
Vibalia tria I-
dola regni ma-
xima.
Thorus Deorū
principis olim
Sueonibus, à
quo Thoris dier,
idem qui Louis
& Thori men-
sii, qui Februa-
rius.
Thori descri-
ptio.

Suerinus IV.
Ubalensis E-
piscopus, pri-
mū idola tem-
pli ibi eruit.

Jam quartam, C H R I S T I titulis inscripta, tiaram
Inducerat fēnsim luctantibus V B S A L A lacris,
V B S A L A lenta Deo, studiisque immixta Deorum.
Absoluit fēdi S V E R I N V S damna pudoris,
Purgauitque locum, dirāque opprobria sedis.
Namque pio validam firmatus robore mentem
Intrans templa Dēūm, turbas incerta frementes
Euentum spectare iubet, magnoque futuri
Successus, gemināque fidem componere fortis,
Quæ C H R I S T V M, propriaque Deos committeret æde.
Mox T H O R V M aggreditur minitans, atque increpat altè:
Thore nefas Erebi, Stygis damnata tenebris,
Nomina quid Superis misces, titulisque negatis?
Hoc nē sedet, templis alibi depulsus, & aris,
Ut Gothicis tandem Cocytius exul in oris
Diuinos per regna palam fureris honores?
Quod supereft, verace Deum si numine p̄fertas,
Sique potes, remane Deus, & tua templo tenebris.
Sin vanā tantum populos sub imagine ludis,
Pernostri nomen, per vires impero C H R I S T I,
Hic rue, & invitā iamnunc testare ruinā
Cedere te C H R I S T O, p̄nāsque exolue supremas.
Dixerat: ingenti cum fracta repente fragore
Falsa Dei moles tremebundā concidit æde,
Vicinosque Deos, & amicas obruit aras.
Et cecidere simul vis regia, fulgura, nymbi,
Fulminaque, & flammæ, tempestatumque tumultus,
Et formidatis terror quæsus ab astris.

Felix V A S T O V I, lātā commercia lucis
Secula cui debent, longis erupta tenebris.
Tuiam per magnæ properans vestigia laudis
Vndique quælitos terris natalibus infers
Insignes pietate viros, Fideique fatores,
Quam coluit solam votis communibus orbis,
Quam solam impugnat studiis communibus error.
Agnosco proceres: proprium tibi Gallia lumen,
Et numerosa suum mittit Germania robur,
Et quid tu vāsti non donas insula Ponti?
Quid moror? externæ mox haud virtutis egena,
Nec iam longinquas implorat S V E C I A terras;
Sed par ipsa sibi, medio non inuidia cœlo,

Indige-

Prima Euhan-
gelii propagati-
tio in Sueciam
ex Gallia &
Germania, de-
inde Anglia.

Indigenis terras & cœlum laudibus implet,
Annatumque gelu, sterileisque excussa pruinis,
Jam nativa suis accendit sidera regnis.
Vade age, per totos famâ præeunte Triones,
Ignotaque diu glaciali redde sub Arcto
V A S T O V I stellas: non paruæ nomina famæ
Impletibunt fastos: gaudent iam sceptra venire;
Et leuios exura metus luprema potestas,
Regnorum, ferrique decus crudele secures,
Et rigidos C H R I S T O gestit submittere fasces,
Inque humiles vltro descendit purpura cultus,
Purpura natuum iam sanguine pulcrior ostrum,
Et superis posthac Regum preciosâ cruento:
Nec facilis cessisse viris pars altera laudum
Fœmina: stat dubia iam dudum gloria palmâ.

Sed nunc Musa sinus non nostro contrahe Ponto.

Huic tua vota magis, placidosque precantia cursus
Omnia trade rati, pleno cui carbaña vento
Implet, & infertis animat V A S T O V I V S astris,
Quæque diu cœlo volat insinuata secundo,
Tutelamque suam magno cum Numine gestat.

Inter Succia
Reges fuere et
iam Martyres.

Ita

O V O T I S J E S V A N N V A S .

Per Anagram-
ma Autoris
huius operi.

Gregorius Borgstius I. V. D.
Secretarius Regius.

SYLLA-